

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annvæ Provinciae Toletanæ. Anni M.DC.LII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67908)

Provincialis munere cessit feliciter. Quædam vaticinationi similia, & cælestes favores omitto. Paupertatis custos mirus, per quinque ipsos annos nihil exteriorum vestium mutavit: Castitatem ferè perpetuis turbamentis ab hoste domestico hostiliter oppugnatam, inclementius in carnem sæviens, & prolixè orans propugnavit: Obedientiam coluit difficilium avidam, & ad solos Magistratus imperatos resstantem.

ANNVÆ PROVINCIAE
TOLETANÆ. ANNI
M. DC. LII.

§. I. *De Sacramentorum fructu.*

I. **E** Arum, quæ Complutensi Collegio thesauri instar sunt, Eucharisticarum formarum, ut durat miraculum quod incorruptæ persistent, ita religio latius increbrescit. Habètq; hoc, ut sic dicamus, tanquam ex opere operato, Complutense Collegium, ut à sacratissimis illis augustissimisq; pignori- bus, impendiò sentiat in suis eximium singularis virtutis incitamentum, ac aviditatem, nihil tamen attenuatâ per religionem nimiam literariâ disciplinâ.

2. Placentiæ longâ plurium annorum, intermissione neglectus Sacramentorum usus in carceres revocatus, cujus lenocinium est corpori quoq; liberaliter ijs diebus dari cœpta refectio.

3. Indidem sacra, expeditio in 4. oppidis instituta, in qua & somni & reficiendi tempora sacer Sacramentorum, & concionum labor tota, fere exhaustit, gloriando, planè ad animorum salutem fructu, sive relectas confitentium, cum lachrymis ætates, sive insignem rerum, alienarum redditorem, sive crebram gratiæ reconciliationem, attendas. Visâq; res est eo maturitatis pervenisse, ut quo collecta messis fertilitas in futura etiam tempora sereretur, firmè sustinendæ Sacramentorum quot hebdomadis frequentandorum, consuetudini, in pios cœtus, ac velut pium symposium, plures coaluerint, ne relanguisse aut obtorpuisse, doleamus quod emolumento, tanto gaudiôq; susceptum est.

4. Per hasce occasiones cum alijs salutis fuit Sacramentorum nostris consilijs persuasorum armatura, tum illi quem infelix gemius nunc tetraë aquilæ, nunc flammaram, ardentium specie se se objectans ad consilia, desperata parabat redigere; jamq; metu exangvem ac miserabili pallore per tot perturba-

turbationes atq; exanimationes exalbescen-
tem procul redegerat exagitator truculen-
tus, nisi ad Nostrum accurrens, consilij pa-
ruisset, vexatore depulso.

§. 2. *De B. V. ope in desperatione.*

5. Ibidem locorum fœminam, egestate
usq; ad consilium moriendi redactam de-
speratio in præcipitium voluntarium, quo se
in aquam seu fontis seu putei daret, adege-
rat. In aquis jam jacenti, & caput à peri-
culi, in quo se videbat, magnitudine trepi-
dum ex aquâ erigenti, adfuit coràm exagi-
tator infelix ac truculentus dæmon. Ve-
rùm sollicitos oculos inde alio transferenti,
visendâ & amabili specie se se obtulit au-
gustum spei nostræ asylum DEI para, tamet-
si ab illâ fœmina vel vix vel ne vix quidem
unquam in subsidium evocata; quæ illam
allocuta: *Mulier, ait, domum redi, ac tuae*
salutis majorem deinceps curam habe. Quo
jussu illa vires ac animos redire sibi persen-
sit adeo ut inde domum se conferre potue-
rit. Verùm longiore post temporum cir-
cumactu egestas, dæmon, desperatio redi-
re. Jamq; se in flumen præceps abjecerat,
& aqua loquendi ac interspirandi faculta-
tem negabat animam mox acturæ, cùm illa
beneficij aliàs à DEI Matre ne quidem in-

opem accersitâ accepti memor, corde verba concipit, quæ ore non potest ad Virginem sanctæ spei Matrem. Et vero talem experta est. Nam confestim in tuto se extra periculum positam vidit læta: & gaudio lachrymans, atq; in gratiarum actionem abundè effusa rem Patribus de Societate narravit, consilijs, ac Sacramentis ad vitam bis jam servatam ita ducendam animata, ut factis testetur illam se tanquam beneficiariam degere, nec illâ jam abuti, sed DEO ac DEI Matri devotam velle.

§. 3. *De Sanctis.*

6. Placentiæ S. Liberati corpus, quod instar thesauri absconditi hæctenus ferè delituit, urnâ auro insigni, concionibus, & festo publico venerationi expositum. Neq; citra gratificationem id gloriæ accepit Sanctus, quando fæminam urnæ sacre osculo supplici advolutam à longinqua febris quartanæ vexatione extemplo liberavit: aliam nobilitate ac pietate præstantem, sed morbo difficili miserabilem, misso ad aram cereo, reddidit hospitati. Tres deniq; puerperas partu felici fortunavit, quarum una gemino fætu gravida cum primum enixa, se ab altero expedire non posset, voto ad S. Liberatum nuncupato, alterum quoq; dedit

in

in lucem, qui tametsi priore longè imbecillior, tamen sacro fonte lustratus benè Liberati nomen accepit, mox viribus adeò confirmatus, ut fratri superstes etiamnum firmus vivat.

7. Ibidem Sacellum, B. Borgiæ olim cubiculum, insigni religione, ad miraculi quoq; istic ab illo patrati memoriam exornatum. Sancti autem Patris nostri gloria, ut reliqua prætermittantur, Compluti in aureo exercitiorum libello emicuit, cujus libelli ductu ac Magisterio usi Scholastici nonaginta per verni jejuniij sacrum tempus, pluribus eadem exercitia magnâ efflagitatione petentibus. Illi certè, qui ea obière, omnes vitam vel ad studium sanctimonix singularis composuère, vel etiam felici trās-fugio è mundi castris ad CHRISTI vexilla transière.

§. 4. *Mors unius.*

8. E quadringentorum ac suprâ triginta, quot ferè in hac Provincia degunt, Socio-rum albo non nisi unius mors nunciata, Compluti obita à P. DIDACO de PENNALOSA, viro propè octogenario, ac in Societate quinquagenario. Is quinq; Provinciæ Collegia gubernavit, altâ ubiq; virtutis ad sanctimoniam usq; elaboratæ opinione spectabilis.

278 ANNÆ TOLETANÆ
bilis. Putatur, pro grandi exaggeratâ ad
normam nostram virtutis elogio, S.P. Igna-
tium nihil scripsisse faciendum, quod P. Di-
dacus noster non fecerit, nudâ paupertate,
Angelicâ castimonix sanctitate, obedientiâ
cæcâ in materno Societatis gremio veri filij
nomen tulit. In illustri consanguineorum
sub ipsis ejus oculis agentium ac nobilitate
præstantium luce semovit se se, ac semigra-
vit solitarius, divinâ illâ suâ solitudine pro
frequentiâ sanctè usus. Mortis nuncium
lætus accepit. At adjecit tamen: se quidem
benignissimâ optimi JESU misericordiâ nul-
lius gravioris per omnem vitam delicti
conscientiâ cruciari, severam tamen divinæ
illius libræ exactiorem perquâam metuere.
Eâ tamen spe se incredibiliter ad excelsæ de-
DEO sentiendum excitari, fore, ut quâ divi-
næ beneficentiæ infinitate hæctenus in gra-
tiæ sinu integer perstitisset, eâdem sibi eam
conservandam in finem. Quare brevi exo-
mologesi perfunctus semper inte-
gram ab omni mortali labe
animam egit.

AN